

כל המנחות פרק ראשון מנחות יא.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמרא זו היא אחת
מקבילות קשות. עין לקמן
דף נד ע"א תוספות ד"ס ח"ן
לך:

מוסף רש"י

1. ויהי. 2. מן. 3. קצתם. 4. ויהי. 5. ויהי. 6. ויהי. 7. ויהי. 8. ויהי. 9. ויהי. 10. ויהי. 11. ויהי. 12. ויהי. 13. ויהי. 14. ויהי. 15. ויהי. 16. ויהי. 17. ויהי. 18. ויהי. 19. ויהי. 20. ויהי. 21. ויהי. 22. ויהי. 23. ויהי. 24. ויהי. 25. ויהי. 26. ויהי. 27. ויהי. 28. ויהי. 29. ויהי. 30. ויהי. 31. ויהי. 32. ויהי. 33. ויהי. 34. ויהי. 35. ויהי. 36. ויהי. 37. ויהי. 38. ויהי. 39. ויהי. 40. ויהי. 41. ויהי. 42. ויהי. 43. ויהי. 44. ויהי. 45. ויהי. 46. ויהי. 47. ויהי. 48. ויהי. 49. ויהי. 50. ויהי. 51. ויהי. 52. ויהי. 53. ויהי. 54. ויהי. 55. ויהי. 56. ויהי. 57. ויהי. 58. ויהי. 59. ויהי. 60. ויהי. 61. ויהי. 62. ויהי. 63. ויהי. 64. ויהי. 65. ויהי. 66. ויהי. 67. ויהי. 68. ויהי. 69. ויהי. 70. ויהי. 71. ויהי. 72. ויהי. 73. ויהי. 74. ויהי. 75. ויהי. 76. ויהי. 77. ויהי. 78. ויהי. 79. ויהי. 80. ויהי. 81. ויהי. 82. ויהי. 83. ויהי. 84. ויהי. 85. ויהי. 86. ויהי. 87. ויהי. 88. ויהי. 89. ויהי. 90. ויהי. 91. ויהי. 92. ויהי. 93. ויהי. 94. ויהי. 95. ויהי. 96. ויהי. 97. ויהי. 98. ויהי. 99. ויהי. 100. ויהי.

או קורט לבונה פסול. מפני [א] שהקומץ חסר כדי מקום הקורט. וא"כ
יחד קומץ והלא לבונה על המנחה היא דמיו (ויקרא ו) כל הלוגים
אשר על המנחה תחזבה לדבר שהקומץ מסלק הלוגים כולה ללא אחד
וקומץ המנחה תחזבה הכלי [א] מלה [ב] בקרבם היא. ללאחר שהיה
הקומץ על המנחה היה מולחו
[ד] כדפרשי' דהכי אמר כפ"ג (לקמן
ה"ב) יבול הכה מנחה כולת עטניה מלה
(ה"ג) על כל קרבנ' [א] קרבן טעון
מלה ואין כל המנחה עטניה מולה. ואי
קשיא ולשמעין לבונה וכל שכן צדור
ומלה מרץ [א] מנה לבונה ברישא
הכי נמי דלא מייבשה ליה למיתוי
צדור ומלה מלה והוא נקט צדור
ברישא מנה לבונה ומלה [א] מ"א איריא
משום קומץ חסר פסוק ליה דלדור
פסול משום תילת. דהקדש בין ידו
למנו וחילתה פסלה דקדוש כדפ"ח
בזבחים (דף קד. ה.) אי נמי מרץ
קמה לקמה כגון שבאמנע הקומץ
והולק את הקומץ והלא כשי הלא
קמאיס [א] מן הגד. למעלה אל גודל
למטה אל הקמיה ליתבא חסר
דהיינו מן הגד ללאחר שמקץ הוסף
גב ידו למטה כדי שלא יפול מן
הקומץ כלום והכי [א] גודל וקמיה מן
הגד והשאר ליכא תילתה שאלו הקמא
מוטל להצדור אל הקמיה איכא
דקמאי אינשי. משמע בכל האצבעות:
[א] ורס. אצבע קטנה ממנה מחביל
הורט וי"מ תחת חסן ורת ארסה:
[א] קמיה. ממנה מחביל הקומץ
מאורו אצבע שאלו הקטנה: וו אמה.
ממנה מודדין כל אמות הצני והכלים
לפי שהיא ארוכה מביטן ומהי אמות
איה כןאון (כיריה) שמי וקמיה שכן
האמה וכן מודדין אמות הצני והאון
מקלות נמדדו באותו אצבע [א] שהוא
ארוך: וו אצבע. לעצל הכסן אצבעו
בדס: וו גודל. לבנות דמלורע.
אלא [א] קמיה צדור ולא ורס:
ומשני כי אמרין דכיריה אצבעות
בעין לקמיה: להשוות. דאס יואל
קמה למטה מן הקומץ ומתקו ומשניה
באצבע קטנה שלא היה מתקו וכן
למעלה בגודל: סיני עידי. למתני
מחד דקמיי א קמיה דממנה מחביל
הקומץ: (א) מ"ל בקומא. ובראש
ממנו בקומא (ויקרא ו) וכל
אצבעו. מעט בא שאל יגיע עד
פס ידו: כמבאר ומרחש. דמעשיין
אפיין [ב] ללאר לקמן כפרק אלו
מנחות נקטות (דף עה: עה:) ללאר שכן
אפיין פותח וקומץ הלך [א] חסר
לפותח דמות כל כי וסבאוה מוח

יִצְחָא חוץ בֵּין לַתְּקוּמָה הַכֵּךְ מוֹחַק גְּדוּלוֹ מִלְּמַעְלָה וּבִאֲכַזְבּוֹ קִטְמָה מֵיָא
יֵאֵל אֶל חוֹר וְלֵא יוֹחֵי: **מִיָּקִיב**. חֲמִירִין כִּי קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי (וְחִסֵּי דֵס):
(חֶף מֵט): אִתְּרָא אֶל הַסֵּךְ גְּרָאשִׁי אֲנַשְׁוִי וְיַעֲמֵלָה גְּדוּלוֹ כִּי וְחוֹ
וְהַקְמָה בְּכֵס חֲתוּר דִּי: **גְּרָאשִׁי אֲנַשְׁוִי**. שְׂהִינִס רֵאשִׁי אֲנַשְׁוִי
מִן הַדְרִין. שְׂמֵן גַּב דִּי עַל הַקְמָה וְהוֹלִיךְ דִּי עַד שְׂהִינִס הַקְמָה דִּר
מִלְּמַעְלָה לְמַעְלָה. שְׂהִינִס אִי אֲנַשְׁוִי וְהַקְמָה וְגַב דִּי כַּנְגָּה הַקְמָה
שְׂמִינִסִין חֲתִיר דִּיכִס וְחוּסִינִס: מִן הַדְרִין. שְׂהִינִס קִטְמָה דְּחִפְטִינִס
שְׂמֵנָה קִדְוֹשׁ (כֵּן) לְכָל דְּכַפְטוֹ דְּמַנְהָ מִכְּפִינִס: **כִּאֲרַעֲיָא דְּמַנְהָ**. כֵּס
רִיבָה שְׂמֵנָה. דִּינָה לֹב דְּכִרְמָה כִּי שְׂמִי דִּימֵר (לִקְחֵן מֵט). מֵהִיא קִרְלָה
מִשְׂמֵנָה וְיִקְרָא (נ) שְׂאֵל חִיטֵּר כֵּן הַשּׁוּף פִּסְלָה: **חִיטֵּר לְכוּנְסָה**. לְשִׁיעוּר לֵב
(לֵב הַדְּרֵמָה כֵּן). וְיֵאֵל שְׂמֵן יִנְתִּיר רִיבָה לְכוּנְסָה אֶל מִפְּרֵט לֵב גְּבִינִי (וְיִצְרִין)
עַמָּה דְּגִרְחִית כְּשִׁי הַלְחָט) אֲבָל כְּלוּג וּמַחֲלָה קִס"ד לֵאל מִיפְּסִלָּה:
דְּפִסִּיל כֵּס שְׂמֵן. דְּחִיטֵּר בְּפִרְקֵל בֵּין הַמַּמְחֹת (לִקְחֵן מֵט): לֵא יֵאֵל עֲלֵיהִי
לֵב. וְיִכִּין לֵאל חֵסֵן לֵא מִקְדִּישׁ שְׂמֵן (לֵב) שְׂמוּרֵס לֵב: וְהֵאֵל חֵסֵן
וּמַנְהָ לֵב לְרִיבִי אֲלִיעוּר מֵהָ. דְּחִפְטִינִס הַפִּרְסִין (לֵב) לְשִׁמֵּן

וְזוֹ הָיָה עֲבוֹדָה קָשָׁה שֶׁבְּמִקְדָּשָׁךְ. לְמַד צִדְקָה אֵלּוּ נִגְמָוֹת (שְׁמַע) שֶׁמִּתְחִיל לְסוּלָתָן אֵינִי קָשָׁה יוֹתֵר מִמִּנְהֶם וְהָאֵל קִבֵּר לִי בְּמַד שֶׁהֵינִי מְחַלֵּק לָאֵשִׁים וְשׁוֹמֵן לְאֶרֶצָהּ: **וְהָאֵל אִיבָה אֶפְיָהּ** כִּשְׁהִיָּה נִנְכֵם לִפְנֵי וּלְפָנִים וְלֹא כִשְׁהִיָּה חוֹסֵן בְּלִשְׁמַת בֵּית אֲבֹתֵינוּ וְעוֹבְדוֹת קָשָׁה הִיא קֹלֵד כְּדוֹמֹה בְּיוֹמָא

(דף תע"ז): **מלמטה** **אמרה**
 פירש בקונטרס שהכנים ראשי
 אצבעותיו בקמח וגב ידו כנגד הקמח
 וקמן ואין לו כראשי אצבעותיו לנעיל
 דהתם פס ידו כנגד הקמח ומכנים
 ראשי אצבעותיו וקומן מלא קומנו עד
 פס ידו והשתא לפי הקונטרס קורא
 ראשי אצבעותיו למטה וכן מפרש ר"ת
 תמכסת שבת (פ"ד דף ע"ג) בני אינן
 הפורשין למעלה פירש לגד פיסקא דה
 ומביא ראיה מהא דלמך בפי' כל היד
 (דף י"ג) מן העטרה ולמעלה דלמד
 הגוף קורא למעלה ואינה לראיה כל
 כך דלגבי מילה שהוא מלווה שייך
 לקרות ראש המילה למטה אבל
 אצבעות שאדם וזקף אצבעותיו למעלה
 שייך לקרות למעלה ראשי האצבעות
 ומלמטה למעלה יש לפרש שמכנים
 ידו בקמח דרך פס היד עד שמגיע
 לראשי אצבעותיו :

קומץ

תיו על פס ידו וקומץ במחבת ובמרחשת מוחק בגדולו
מלמטה י' וזו היא עבדה קשה י' שבמקדש זהו ותו
איכא חפינה אלא כ"ו היא אחת מעבודות קשות
ויטא לי מלא קומצו כדקמצי אינשי בעי רב פפא קמץ
אי מן הצדדין מאי ממטה למעלה מאי תיקו אמר
ולא חפניו י' כדחפני אינשי בעי רב פפא חפן בראשי
ין מהו י' חפן בזו ובזו וקרבן זו אצל זו מהו תיקו בעי
כרפניה דמנא מאי תוך כלי בעינן והאיכא ודלמא
א "תיקו בעי מר בר רב אשי הפכיה למנא ודבקה
מאי הנהה בתוכו בעינן והאיכא או דלמא בתיקו
י' י' כיצד הוא עושה פושט את אצבעותיו על פס ידו
הישר לבנותה פסולה: גמ' היכי דמי ריבה שמנה
שהפריש לה שני לוגין ולוקמה כגון דעריב בה שמן
וכי תימא שמן דחולין ושמן דביתרה לא פסל
בר טוביה אלא מעתה מנחת חוטא דפסל בה שמן
הא לא לית לה אי דחולין ודביתרה הא אמרת לא פסל
לה שמן כיון דלית לה שמן כלל חולין גינתו ור'
ואמר לא מביעיא דחולין ודביתרה דפסיל אבל הפריש
חזי ל' והאי חזי ל' אימא לא ליפסיל קמ"ל ומנא ליה
בא מתנ' קשיתיה מאי איריא דתני ריבה שמנה ליחני
קמ"ל דאע"ג דהפריש לה שני לוגין: חיסר לבנותה:
ל קורט אחד פסולה על שני קרטין כשרה דברי
אומר על קורט אחד כשרה פחות מכאן פסולה
והתניא

עוֹה: בִּי וְהוּא הָיָה עֲבוּדָה קָשָׁה שֶׁמִּתְקַדֵּשׁ, שֶׁבְּקוֹשֵׁי גָדוֹל הוּא מְשׁוּבָה שָׁלֵם
הָיָה עֲבוּדָה קָשָׁה: וּבְחִפְיָהּ נָמִי אֲמַרְתִּי בִּפְי הוֹיָלִיו לֹא בְּמִסְתָּה יוֹמָא
שֶׁהָיָה עֲבוּדָה קָשָׁה: דְּכִדְמֵי אֵינְשִׁי. מִכְּנִים לִידֵי אֲנַבְעוּתוֹ וְרוּחָהּ קִבְּמָה
וְפֶס וְיֶס לִכְפִּי בִּי קִמַּם וְיוֹקֵמ מֵלָא קוֹמְנֵי עַד פֶּס דִּן כִּתְקַטָּה מֵהָ:
וְעִירֻו לְתוֹךְ יִדְו. לִיָּא מִן הַלְדִּינִם מְנַדִּי שְׁלֵמָה שְׁלֵמָה כְּחֻמְתָּה הַלֵּל:
מֵתָ: מֵלָא חֲפִנְיו. דִּיּוּס הַפִּסּוּרִים קִטְרָה סְמִיָּס דָּקָה: דְּכִדְמֵי אֵינְשִׁי.
דִּכְךְ בִּין גִּזְלֵי אֲלֻכְנֵב. לִיָּא מִן הַלְדִּינִם שָׁלֵם כְּלִי: דְּכִיבֵי קוֹמְנֵי.
שְׁהִיָּה לִכְלִי בִּית קִיבּוּל מֵאֲחֻרָיו כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּקִטְרָהּ בִּלָּא: (מֵתָ)
וְיִקְרָא דִּין וְנִמְנָה וְלוֹ שֶׁמֶן: חִיָּסֵר שְׁמֵנָה. פְּסוּלָה דְּכִדְמֵי לְעִיל (מֵתָ)
וְהָיָה מֵלָא הַקּוֹמְנֵי. כִּפִּי הָרִי עָלֵי עֲשָׂרוֹן (לְקַמֵּי קוֹ): מִפְּסָדָה לֵה בְּנִיָּשׁ אֲמַר
בְּמֵי שְׁהִפְרִישׁ לֵה: לֵסֵם מִנְהָה וְאוֹ פִּסְפִּסְפִּי (לֵה): כִּי לְנוֹנִי. לִיָּא וְעִירְבוּ
וְיוֹקֵמ כְּנוֹן דְּעִרְבִי. שְׁמֵנָה. פְּסוּלָה שְׁמֵנָה (לֵה) דְּחֻלֹּל וְאוֹ דְּחִיבָהּ:
לֵס. כְּלוֹמַר וְזֵל לְגִבְיָה דְּהָלִי חֻזִּי לֵיָּה חֻזִּי לְגִבְיָה דְּהָלִי חֻזִּי לֵיָּה:
וְזֵל וְעִירְבוּ עֲמָה: שְׁמֵנָה. מִשְׁמַע הַדּוּפֹרֶשׁ (לֵה) לְשִׁמָּה:
וְהוֹמֵל

עין משפט
נר מצוה

כ ו א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
תעתיק ה' יב סג עשן
קפו:
כ ו ד מיי פיד מלכות
ייהי חלוקה א:
סח ה ר מיי פייל מלי
מפויית מלכות סה:
ז מיי פייג מלכות מעתיק
הלכה יא:
ח מיי פיב שם הלכה ה
ענית:
סח ט מיי פייל מלכות
מפויית הלכה ט:
ץ י כ מיי שם הלכה:

הגהות הב"ח

(א) נמ' יטל שקמצו מבורן
ת"ל: (ב) רש"י אחר ד"ה
ס"ט ענד נ"ל ד"ה
שקמצו מבורן גדוש
לישנא אחרינא שיש
קמח בין ראשי
אצבעותיו לפס ידו:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones